

Přehled stvoření.

Mnohý čtenář neučinil si ještě jasného obrazu o odstupňování mezi prastvořeným, stvořeným a vyvinutým. V mnohých představách panuje ještě silný zmatek. A přece je vše velmi jednoduché.

Zmatek povstává jen proto, že člověk sám si pomíchal výrazy a nedbá ostrých hranic mezi nimi.

Učiníte proto nejlépe, jestliže si představíte **dosud** vysvětlené stvoření a jeho odstupnění docela prostě, jak následuje:

1. Čistě duchovní část
2. Duchovní část
3. Hmotná část.

Místo toho je možno říci:

1. Prastvoření
2. Stvoření
3. Pozdější stvoření.

Z toho samozřejmě vyplývá myšlenka, že v prastvoření žijí prastvoření, ve stvoření stvoření a v pozdějším stvoření vyvinutí.

Takové označení není samo o sobě nesprávné, chceme-li uvést celé stvoření jen ve velkých rysech. Při bližším pozorování musí být toto rozdělení výraznější, i když se nic nezmění na základních výrazech.

Při přesnějším vysvětlování vystupují ještě mnohé mezistupně, kterých nelze přecházeti, má-li obraz býti úplný.

Vypustím dnes část bytostnou, protože bytostné jest stejně ve všech částech. Je sice mezi duchovní částí a částí hmotnou mocná **vrstva** bytostného zcela **zvláštního** druhu, kterou však není nutno považovati za samostatnou část stvoření. Tato vrstva má svým působením vyvolávatí pohyb a tím oteplování a formování hmotností. Proto není sama v sobě uzavřenou částí stvoření.

Není tedy třeba uváděti tuto bytostnou vrstvu jako část stvoření, ale lépe jako druh stvoření, který patří k hmotné části stvoření jakožto ženoucí a formující.

Úmyslně mluvím o základech **dosud** vysvětleného stvoření; neboť s tím ještě dlouho nebudu hotov. Časem budu muset všechno dosud řečené ještě mnohem více rozvésti, tak jak jsem to vždycky a znenáhla již činil. Jeví se i nutnost dosavadním vysvětlivkám dát nové rozdělení, aby se váš obzor rozšířil. Říci všechno najednou znamenalo by příliš mnoho pro lidského ducha.

I při tomto mnou připraveném způsobu budete muset vynaložit všechnu svou sílu, budete-li si chtít alespoň nějaké vědění z toho osvojit.

Nemluvme tedy dnes o prastvoření, stvoření a pozdějším stvoření, nýbrž prostě o základních částech a to čistě duchovní, duchovní a hmotné. Pak si to člověk nebude moci tak snadno poplésti.

Já sám **musel** jsem uvést **všechna** možná označení, aby jich bylo možno použít k podrobnějšímu rozdělení všech odstupnění.

Tato označení mají znenáhla a tím jasněji a určitěji vniknouti do lidského vědění a nemohou tam pak přes jejich mnohostrannost způsobit žádný zmatek.

Jako první a nejsilnější část stvoření přichází tedy část **čistě duchovní**. Tato se skládá ze **dvou** základních oddělení. Horní, nejvyšší oddělení čistě duchovní říše je nositelem vlastních **prastvořených**, kteří vznikli jako ihned **zralí a dokonalí** z vyzařování Parsifalova a nepotřebovali žádného vývoje. Toto oddělení sahá až k Vasitě, jejíž působení je na dolejší hranici.

Druhé oddělení chová v sobě vyvinuté v čistě duchovním. Proto lze zde po prvé nalézt děti, kterých není v hořejším oddělení, neboť děti mohou být jen tam, kde probíhá nějaký vývoj.

Obě oddělení mají však společný základ čistě duchovní a přece však jen **horní** oddělení může býti nazváno prastvořeným v pravém slova smyslu a v něm se nacházející čistě duchovní mohou být opravdovými prastvořenými!

Tím se obraz stvoření poněkud rozšiřuje, aby tomu lidský duch pozdějšího stvoření mohl lépe porozumět.

Nemůžeme tedy mluvit o prastvoření, které sahá až k Patmosu, tak jak jsme to dosud pro větší zjednodušení činili. Přesněji vzato musíme mluvit již zde o horním, v plné zralosti vzniklém prastvoření a o vyvinutém čistě duchovním stvoření, přičemž obě oddělení dohromady tvoří **čistě duchovní říši** nebo čistě duchovní část stvoření.

Čistě duchovní nebo **čistě duchovní říše** je tedy souhrnné označení nejvyšší části stvoření a je myšlena jako **druh** stvoření, zatím co označení prastvoření v ostřejším slova smyslu se vztahuje jen na jeho vyšší část.

Máme-li nyní hlouběji vniknouti do vědění o stvoření, nesmíme tedy nadále užívatí slov čistě duchovní a prastvoření jako **jeden** pojem.

Prastvoření je sice čistě duchovní, ale v čistě duchovním je také ještě svět vývoje, který se nachází pod vlastním prastvořením, s nímž spojen dává dohromady čistě duchovní říši. V této říši jsou tedy čistě duchovní prastvoření, kteří byli ihned bez přechodu naprosto zralí a jsou těmi nejsilnějšími a nejmocnějšími a za nimi následují čistě duchovní vyvinutí, kteří své bytí začínají jako děti.

První oddělení, prastvoření, skládá se ze tří hlavních stupňů nebo úrovní, druhé oddělení, čistě duchovní říše ze čtyř. Dohromady je to tedy **sedm** základních stupňů, které se opět dělí do mnohých odvětvení.

Neměl jsem v úmyslu jít tak daleko ve svých vysvětlivkách. Proto jsem nazval dosavadní přednášky prostě jen „duchovní úrovně“ a chtěl jsem v nich přinést vše, co není hmotné.

Protože se nyní přece zmiňuji o dalších podrobnostech, musím dosavadním přednáškám o čistě duchovní říši dáti přesnější název „z čistě duchovní říše stvoření“, aby byly rozdílly lépe vytýčeny.

Za touto čistě duchovní říší, která je složena z tak mnoha

oddělení, následuje velká **duchovní** říše.

Duchovní není snad slabším druhem z čistě duchovního, nýbrž něčím, co je čistě duchovnímu naprosto cizí. Je to v sobě mnohem slabší záření, které proto potřebovalo mnohem větší vzdálenosti od prasevřta, aby se mohlo zformovati a zčásti také státi vědomým.

Snáší se proto dále dolů, aby dál od Světla mohlo vytvořiti svou říši. Není v něm ani částčky z čistě duchovního a je samostatné.

Je to všechno lehké a samozřejmé a přece to lze jen těžce říci, aby bylo možno uvést lidské duchy do vědění, které přesahuje jejich vlastní původ.

A vy přece musíte nyní pochopiti souvislost všeho dění, abyste v koloběhu tohoto stvoření nebyli již více vlečeni jako nevědomý přívěšek, podobni cinkajícím rolničkám, jen proto, že jste nedokázali jít jako důvěřivé děti.

Slov „budte jako děti“ jste nechtěli poslechnouti a proto vám zůstává jako poslední ze všech pomoci pro vaši záchranu jen jediná cesta: **vědění** o stvoření!

Musíte mít o něm alespoň tolik znalostí, abyste byli schopni vpraviti se do zákonitého pohybu, který vás buď povznese s sebou nebo vás zničí a vyvrhne jako plevy do rozkladu.

Pohyb je v této době zesílen za účelem velké očisty a proniknut všemohoucností Boží. Neodolatelně nutí nyní každého tvora, aby se buď pohnul anebo zahynul v dravé bolesti

nezměrného zoufalství, jež vzniká jako důsledek rušivé svévole nebo v těžké beznadějnosti, kterou přinese konečné poznání falešné cesty spolu s nahlédnutím, že na jakýkoliv obrat je již pozdě. Z tohoto důvodu snažte se osvojiti si vědění o Pravdě, která vám dá oporu a povede vás k cíli bez bloudění.

Že v mém Poselství máte opravdové Slovo Pravdy můžete sami ihned poznati, budete-li se bděle dívat kolem sebe. Celý váš dosavadní pozemský život, tak jako nové prožívání každého okamžiku zevně i vnitřně bude vám naprosto jasné, jestliže je osvětlíte mým Poselstvím a budete-li je z jeho hlediska pozorovati.

Ani jediná otázka vám nezůstane nevyřešena. Najdete velké porozumění pro mocné působení neměnných zákonů ve stvoření, které vám bylo dosud tajemné. Uvidíte, jak tyto zákony v účincích vašeho chtění vás povedou ke koruně vaší námahy. Dojdete k podivuhodnému tušení moudrosti, všemohoucnosti, lásky a spravedlnosti, které mohou být **jen z Boha**, jehož bytí jste takto našli.

Než vrátíme se zpět ke stvoření. Jako pokračování připojuje se k čistě duchovní říši další říše **duchovní**. Je nutno považovati duchovní za **jiný** druh než čistě duchovní, ne snad jako slabší zbytek čistě duchovního.

Jakmile byla v této říši překročena hranice, potřebná k možnosti zformování, vznikly i zde v nutné vzdálenosti od Světla, ihned bez jakéhokoliv přechodného vývoje, úplně zralí duchové, které nazveme **stvořenými**, na rozdíl od prastvořených v čistě duchovním.

Stvoření jsou tedy nejsilnějšími a nejmocnějšími v duchovním, tak jako prastvoření v čistě duchovním, které se mohlo před tímto zformovati.

A tak jako předtím v čistě duchovním jest i zde v duchovním druhé oddělení, které potřebuje vývoje a kde lze tedy nalézt také děti vedle těch, kteří již ve vývoji dozráli. Obě oddělení dohromady tvoří duchovní část stvoření.

K této duchovní části přimyká se pak ještě velký kruh zcela zvláštních bytostných druhů, který obklopuje hmotnou část, působí na ni, prostupuje ji, pohybuje jí a tím přináší oteplení a formování.

Hmotná část stvoření má opět zase dvě oddělení. První část, jemnohmotnost, formuje se ihned pod zásahem bytostných, protože je lehce propustná. Druhá část, hrubohmotnost, musí v důsledku větší hmotnosti probíhat za pomoci bytostných vývojovým pochodem. Přirozeně i tato dvě základní oddělení rozpadají se v mnohé podružné části.

Každé oddělení druhů stvoření štěpí se v mnohé úrovně, z nichž každá jednotlivá je opět tak mnohotvárná, že se jeví sama o sobě jako veliký svět.

Budu vám nyní vysvětlovat přesně jen **to**, co se nachází v hranicích vašeho lidského ducha! Již to je tak veliké, že se váš duch bude muset velmi hýbat, trvale, bez přerušení, aby zde na zemi pochopil správně alespoň **část** z toho. Tato část vás však přivede tak daleko, že se již nebudete moci tak lehce ztratit.

Jen opravdovým **věděním** – a to ještě velmi namáhavým –

musíte se vypracovati z bahna rozumové domýšlivosti, protože býti **dětmí** v duchu již více nemůžete. Abyste se v dětsky bezstarostné důvěře a bez odporu mohli poddati vyššímu vedení, k tomu vám dnes chybí vše. Falešně vedená a přehnaná rušnost vašeho pozemského rozumu to již více nedovolí!

Zůstává vám tedy jen **jediná** cesta k záchraně: **cesta opravdového vědění**, která vede od víry k přesvědčení!

Abyste mohli jíti touto cestou, **k tomu** vám chci pomoci Poselstvím, které jsem vám dal. Snažte se však přijmout toto vědění a udržet je živým, abyste je již nemohli ztratit a aby s vámi šlo na všech vašich cestách!

A pak se také ukáže pravdivost úslaví, které z dávných dob přešlo do dnešní řeči a zůstalo živé:

„Čím více je člověk schopen proniknouti do opravdového vědění, tím jasněji poznává, že ve skutečnosti ... nic neví!“

Vyjádřeno jinými slovy:

„Opravdu vědoucí se stane maličkým před onou velikostí, jejíž stopy nachází ve svém uvědomování! To znamená, že se stane pokorným a ztratí domýšlivost, která drží v zajetí lidského ducha, osvobodí se a bude stoupati vzhůru.“

Zkuste si dnes zapamatovati, co jsem již sice ve svých přednáškách řekl, ale o čem jste si přece neučinili správného obrazu, alespoň ne všichni, že totiž po prastvořených čistě duchovní říše nepřicházejí jako příští stupeň hned stvoření, nýbrž nejdříve vyvinutí čistě duchovní dolní části čistě duchovní říše, kteří tam tvoří veliký mezistupeň.

Teprve pak přicházejí, jako nejvyšší v duchovní říši, stvoření, kteří nejsou čistě duchovní, nýbrž duchovní, to jest zcela jiného druhu, k nimž se opět připojují zase vyvinutí duchovní.

Odtamtud jsme však stále ještě velmi daleko vzdáleni od hmotností, před nimiž se vznáší kruh zvláštního druhu bytostných sil, o němž chci podrobněji mluvit teprve později. To proto, že je s vámi velmi úzce spojen. Bez jeho pomoci byste v hmotnostech nikdy nemohli zůstat.

Bez těchto bytostných pomoci byl by váš vývoj nemožný; museli byste navždy zůstat duchovními zárodky s palčivou touhou směti se stát vědomými z milosti Boha, Jediného, Všemohoucího!

Vy však se odvděčujete těmto neustále pohotovým pomocníkům z bytostného kruhu kolem hmotnosti za jejich tak potřebné působení příkrým až chorobným tvrzením, že to vše patří do říše bájí a pohádek, jen proto, že jste si sami znemožnili schopnost je vidět a slyšet.

Tak často jste se posměšně usmívali, když o tom bylo mluveno a netušili jste, jak jste se činili směšnými a jak jste byli odporní těmto vám tak potřebným pomocníkům!

Máte mnohé dohnati a napravit, abyste mohli upevnit příčky žebříku ke vzestupu vašeho ducha, které jste lehkomyšlně a domýšlivě rozbili. Bez nich však nemůžete stoupat vzhůru. Noha ducha **potřebuje** oporu a nemůže přeskočit ani jedinou z těchto příček.

V tomto stručném nástinu nezmínil jsem se vůbec o největší ze všech sfér stvoření, která svou velikostí daleko přesahuje i souhrn všech ostatních sfér, o sféře, kterou nazýváme Božskou. Pravděpodobně se k ní již více ani nevrátím, protože člověk je příliš od ní vzdálen a vzdálen vždycky zůstane. Moje dosavadní vyličení potřebovali jste jen pro to, abyste si mohli alespoň částečně zformovati souvislý obraz prapůvodu všeho bytí shora dolů.

Učte se lidé, je nejvyšší čas!